

- 1) urodzonych w latach 1949, 1948, 1947, 1946 i 1945, którzy:
 - a) dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na stan zdrowia, utrzymywanie rodziny, wykonywanie zawodu, odbywanie studiów lub pobieranie nauki,
 - b) podczas poboru w roku 1968 zostali przeznaczeni do odbycia zasadniczej służby wojskowej, lecz nie powołano ich do tej służby przed rozpoczęciem poboru w 1969 r., jeżeli zostaną wezwani do poboru w drodze wezwania imiennego,
 - c) w latach ubiegłych zostali zaliczeni do ponadkontyngentu, jeżeli zostaną wezwani do poboru w drodze wezwania imiennego,
 - d) byli obowiązani stawić się do poboru, lecz z jakichkolwiek powodów nie dopełnili tego obowiązku i dotychczas nie mają uregulowanego stosunku do powszechnego obowiązku obrony,
- 2) urodzonych w roku 1950, jeżeli zostaną imiennie wezwani do poboru,
- 3) bez względu na rok urodzenia, którzy zostali w 1968 r. zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej z powodu uznania ich za jedynych żywicieli rodzin, jeżeli nie zostali przeniesieni do rezerwy.

§ 2. Do poboru w terminie określonym w § 1 zostaną wezwani również mężczyźni, którzy ukończyli 17 lat życia i ochotniczo zgłoszą się do:

- 1) odbycia zasadniczej służby wojskowej lub długoterminowej zasadniczej służby wojskowej,
- 2) służby wojskowej w charakterze uczniów wojskowych szkół zawodowych lub słuchaczy akademii wojskowych.

§ 3. Do poboru mogą być wezwane kobiety urodzone w latach 1951—1945, posiadające kwalifikacje zawodowe średniego personelu medycznego.

§ 4. 1. Ustala się ogłoszenie poboru na terenie całego kraju na dzień 15 lutego 1969 r.

2. Właściwe organy prezydiów gromadzkich, miejskich, dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych osiedli spowodują rozplakatowanie obwieszczeń o poborze w dniu wymienionym w ust. 1 w miejscach najbardziej uczęszczanych i widocznych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *F. Szlachcic*
Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

43

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 9 stycznia 1969 r.

w sprawie sposobu odzyskiwania olejów mineralnych z czyściwa oraz trybu postępowania z czyściwem odpadkowym.

Na podstawie § 8 uchwały nr 373 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie usprawnienia gospodarki paliwami płynnymi do silników spalinowych, olejami mineralnymi i smarami (Monitor Polski z 1967 r. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie sposobu odzyskiwania olejów mineralnych z czyściwa (pakuł, szmat itp.)

oraz trybu postępowania z czyściwem odpadkowym, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 9 stycznia 1969 r. (poz. 43).

INSTRUKCJA W SPRAWIE SPOSOBU ODZYSKIWANIA OLEJÓW MINERALNYCH Z CZYŚCIWA (PAKUŁ, SZMAT ITP.) ORAZ TRYBU POSTĘPOWANIA Z CZYŚCIWEM ODPADKOWYM

1. Przedsiębiorstwa, które w swej działalności używają czyściwa (pakuł, szmat, płótnek itp.), ulegającego w trakcie używania zanieczyszczeniu płynnymi paliwami do silników, olejami mineralnymi i smarami, zorganizują odzyskiwanie olejów mineralnych z tego czyściwa oraz zagospodarowanie czyściwa odpadkowego.

2. Ilekroć w Instrukcji jest mowa o „zaolejonym czyściwie”, należy przez to rozumieć czyściwo zanieczyszczone płynnymi paliwami do silników, olejami mineralnymi i smarami.

3. Przedsiębiorstwa zużywające czyściwo i posiadające urządzenia do jego odolejania dokonują we własnym zakresie oczyszczania tego czyściwa z olejów mineralnych według

metod, o których mowa w ust. 6. Przedsiębiorstwa zużywające znaczne ilości czyściwa powinny organizować w zasadzie we własnym zakresie jego odolejanie w celu ponownego wykorzystania.

4. Przedsiębiorstwa nie posiadające możliwości oczyszczania czyściwa z olejów mineralnych we własnym zakresie obowiązane są zagospodarowywać zaolejone czyściwo na zasadach określonych w zarządzeniach Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 37, poz. 184) oraz o ustaleniu wykazu surowców wtórnych podlegających zagospodarowaniu oraz wykazu jednostek upoważnionych do skupu tych surowców (Monitor Polski Nr 37, poz. 185).

5. Obowiązek zbierania i sprzedaży zaolejonego czyściwa nie dotyczy morskich jednostek pływających.

6. Zaleca się stosowanie następujących metod odzyskiwania olejów mineralnych z czyściwa:

- 1) odwirowywanie oleju z czyściwa na gorąco przy zastosowaniu pary wodnej;
- 2) ekstrakcja benzynowa w zamkniętych ekstraktorach;
- 3) ekstrakcja w rozpuszczalnikach (tri, benzyna i inne) za pomocą płukania w aparatach typu „Trimer” i innych.

7. Centrala Surowców Wtórnych będzie prowadzić w podległych jednostkach skupu lub przerobu surowców wtórnych odzyskiwanie olejów z zakupionego czyściwa, przy stosowaniu metod odzyskiwania wymienionych w ust. 6.

8. Zbiórka czyściwa zaolejonego powinna odbywać się w następujący sposób:

- 1) w pobliżu stanowisk pracy używających czyściwo powinny znajdować się metalowe zamykane pojemniki, do których powinno być składane zaolejone czyściwo; przy tym do oddzielnych pojemników należy składać czyściwo zanieczyszczone wiórami metalowymi, farbami i lakierami olejnymi, smołą, niezmywalnymi impregnatami, powłokami z gumy i tworzyw sztucznych oraz czyściwo zgniłe czy zbutwiałe;
- 2) pojemniki należy opróżniać z czyściwa po zakończeniu pracy, a zaolejone czyściwo przekazywać do magazynu;
- 3) zwrócone do magazynu zaolejone czyściwo powinno zostać zbelowane i przechowywane zgodnie z postanowieniami normy BN 64/7502-01 „Odpady i zużyte wyroby włókiennicze. Opakowanie, przechowywanie i transport”.

9. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 4, powinny zaoferować czyściwo zaolejone właściwym terytorialnie jed-

nostkom skupu surowców wtórnych, z wyjątkiem czyściwa, o którym mowa w ust. 13.

10. Centrala Surowców Wtórnych zapewni systematyczny, bieżący odbiór zaoferowanych przez przedsiębiorstwa ilości czyściwa zaolejonego przez podległe jej jednostki skupu, jak i przez upoważnione przez nią jednostki skupu.

11. Jednostki skupu surowców wtórnych powinny zawierać długoterminowe umowy sprzedaży z przedsiębiorstwami, które zużywać będą co najmniej 100 kg czyściwa miesięcznie.

12. Centrala Surowców Wtórnych organizować będzie dostawy tranzytowe czyściwa zaolejonego bezpośrednio z przedsiębiorstw do zakładów oczyszczających czyściwo z olejów mineralnych z pominięciem jednostek skupu, jeżeli:

- 1) przedsiębiorstwo dysponować będzie czyściwem w ilości co najmniej pełnego ładunku jednego wagonu kwartalnie;
- 2) przedsiębiorstwo znajduje się w odległości do 100 km od zakładu oczyszczającego czyściwo z olejów mineralnych, a dysponować będzie czyściwem w ilości co najmniej pełnego ładunku samochodowego miesięcznie.

13. Czyściwo zanieczyszczone wiórami metalowymi, farbami i lakierami olejnymi, smołą, niezmywalnymi impregnatami, powłokami z gumy i tworzyw sztucznych oraz czyściwo zgniłe i zbutwiałe nie podlega skupowi przez jednostki skupu surowców wtórnych. Przedsiębiorstwa posiadające takie czyściwo powinny postępować z nim zgodnie z § 3 ust. 3 uchwały nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski z 1968 r. Nr 48, poz. 336).

44

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 18 stycznia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia niektórych państwowych jednostek organizacyjnych do legalizacji narzędzi pomiarowych.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 2 maja 1967 r. w sprawie upoważnienia niektórych państwowych jednostek organizacyjnych do le-

galizacji narzędzi pomiarowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 132) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego i Ministrowi Przemysłu Ciężkiego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: *Z. Ostrowski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 4.

Cena 6,40 zł